

თოლაგულისის სარბყელი

5 965

№ 2.

ტფილისი, 1919 წ.

მაისი.

გალაკტიონ ტაბიძე.

ანგელოზს მძივრ პრძელი კერპაქმენტი.

ანგელოზს კჷრას გრძელი ჰერკამენტი.
მწუსრე თვალბით მიწას დუურებდა.
მშვიდობით, მშვიდობით! აზოდ დაგენდე
ეფარე სდამოკ აღმას სუურეთა!
ბაკეთა ლოცვო, დიდება და ძეკლო,
უთუოდ მასსენებ ოდესმე... ოდესმე!
გრადის კაშკეტი, ლიდის სმრეკლდ
შენს ეფთიქეშ დაიმსხვრა და გლოვა მომესმა.
ოჰ! როგორ გაფითრდა ცაურთა თანადო
ოცნება, ნახაზი: სავანთა უარით.
ღრუბელი ფერადი და აფვა ტანდა
რთმელსაც აზიის ცით ვადეფურეთ.
ანგელოზს კჷრას გრძელი ჰერკამენტი
და ფოთლებს ისრდა სიფითრე ბანათის.
აზოდ დაგენდე, და ჩვენ ერთმანეთა
აზოდ გვინდოდა! მშვიდობით მარდის!
ქარეთა შორეში დეშვა ფარდება—
სდამო კანკალებს შიშით და რიდობით—
სდამო ნელდება და კვდება ვარდება...
მშვიდობით, მშვიდობით, მშვიდობით.

ივ. ყიფიანი.

შეკრული.

გნოლები ატირდნენ გარდაცვლილ ბაღებსში.
უტყუარო შეირყუნ მსოფლიოს მკვიდრები.
ვოშკები დაიმსხვრა მკვწურის ტალღებსში.
შეშლილი ძახლით გაფრინდნენ შინდურები.

სამართო კარდისხსა ქვეუნიბო მხატვრული.
წითელმა უარნებმა დაკლავს ტიტანნი—
და მთები აღისიგერ სისხლის მონატრულნი
ნული-ნულ დაითურენ ვითა მიკიტანნი.

რამები ატეკდნენ ლოთური ხმურით.
ძეგლებათ წარმოსდგა ველური ზმანება.
მღურაში ჩასთურდა კვჩესა უტნაური.
ძაძები ჩაიციკს მოციხარ ზარებმა.

აკაკი ბერეკაშვილი.

მისიერი უნებრკვი.

დაზრახულ სურვილებს შემოვახვევ შავ ენებისკან შეკორილ შავს
სუდანას.
შეობსილი გრძობების ვეითელ ჩარჩოს გულისთქმის ცეცხლზე
დავსწავ.

ბრბოს აზრს სულის თავისუფლებით დაუხრწობ...
მურის ძიებად გადამოწვდილ ენებს, შეუწავრობით დავამუნჯებ.
და ჩემს ოცნებას მოსეს კვერთხად ავლმ:თიავ, — ახალი ცხოვრების
შესაქმნელად--

შენი სიახლოვით, შენთან ერთად ..

სიურტიში ოცნებათ გატავურენ...

სიმზარ-ცხადავ კავსდი, — კაცურების საზღაზრად და მურე ჩემი
სულის საიდუმლოს გატავლავურებ...

ას ცამეტ მინიატიურას დავსწერ — სოცრების წამებს სიტყვებათ
აჭქარგავ და მით შენს სახელს შევაშვებ...

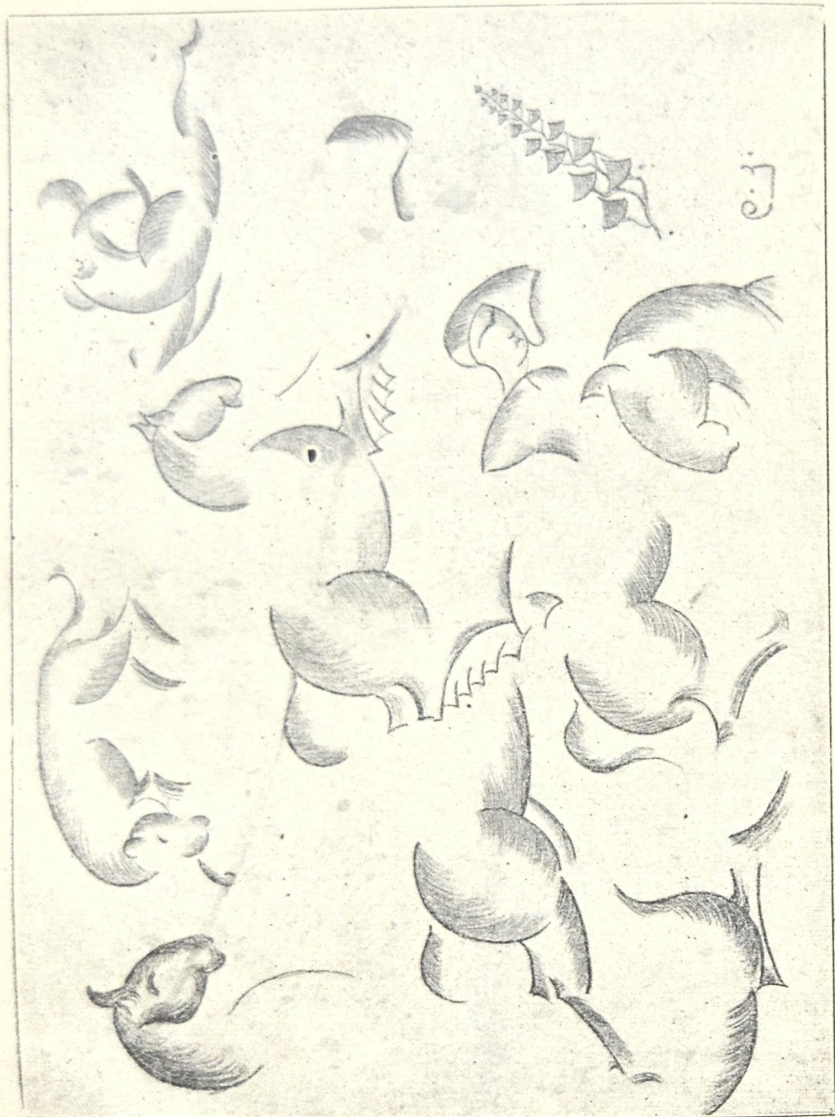
აი, ჩემი ძალა, ჩემი სიმდიდრე.

შენ რას იტყვი სიმზარო?

უს შენ სათუთ სახეს არ შეეფერება?!

წამომეგვ, წამომეგვ — სიმზრათ წავიდეთ, ზღაზრულ ქვეყანაში და
სული სულთან დავაჭარწინოთ...

აქ შეშინა, კაცურების სულის ოფლმა თეთრი ოცნება არ დამა-
ჭლექიანოს.

დავით კაკაბაძე.

„ნახაზობა“.

გრიგოლ ცეცხლაძე.

გაქმნეული მონაწილე

მხარულ სხეებს ენიშნათ სიტყვები
პრემიში ან გვინდა პრემიში ან არის
უკვლას ასილადღენ ხმლებით და ტუფიებით
რანდებს იწვევს თვალეზა სანჯარის
დროშები იტაცებენ ბრბოს წითულ ფერებით
სისხლიან ხელებით

ტაშს უგვრენ მგელკლები
ავსაკათ დაუღვათ სანატრი დროებს
იმათ ან უგვრდათ ქუჩის მუდროებს.
დაღუწეს დაღუწეს აიკლეს ისარი
სიბრახით იხრჩობა ვაჭარი გულხარბი
თავქუდმოგლეჯილი
ტარბის

დადრეჯილი...

არის ღრინტელი და ამოაჩილი

გავსწორდეთ

გავსწორდეთ

შორს დინჯი სიფრთხილე...

სისხლიან უიყინით. ხაღხის ბელადები

მოწოდებებს სტეპენ

იფხიზლით კმანდებ

თავხარდაცემუღნი ძრწიან თავადები
როგორც მოხალული იულისის ზმანება

მეტი დაემგზავს სცლოდაე მათხოვარს...

მოუწდომი იუთ თქრანს თმებში ბანტი

უწიან ამაუბდენ მათი დანახუათან

ეხლას შეფის ქალებს ბანტუნ გვერდს აუფლის

რამ აღი ეხვევა

სასახლის შერევის...

ზატოასნათ მოკვდენ თმთრი ყანკლები

აღისთერი სისხლით შეკრდი შეელებათ

აღარ არიან მაგრამ სულ შდაბალთ ეხლან შუაშინებს მხეკა

მათი მუეზერის...

საუგუნო იუთს ხსოვნა მეკთბრებთ

მე მათთვის სონტებს უთვლეთვის ავანთებ

იქნება ლექსებში ბერდახვით ფირალი

ტმრორი მიტინგი დროშების

ფრიალი

ლალ მაჰავარიანი.

ქ შ მ ა ი ს მ.

თეთრი სამკაული. ჩემი ქეთისი.
მწვანე უვაფილა. გულათის შარა-გზა.
ბატრატის თვალეში ნსვენი აისი.
მხურვალე ლოცვებით ნაკურთხი თეთრი ბზა.
ოლასკურაზე მკვლარი სიფლავები.
წვლწითელისგუნ იძლევა ნხინი.
რიონის რკინის წქელი. ტოლადის მკლავები.
ბალახუნში ცრუ ზარიკმხერი.
ქალაქის ბაღში ქალაყთა მწკრივი.
ღამეში თუ იცვალა უმცრად ხინა
საფინხიაზე ატყდება კრივი.
მეჭეუება ტორეტი ათასხინი.
ცმცხლად დაწკება სიცივით სვალე.
ზამთრის მსლე სხეული ჩ მოხმება ზესე.
თუ გაზაფხულის ანთო ავალე.
უინუღან დილას ჯვარს დასწერს მსეზე.
მწვანე ბაზარი. ზნასკეობა.
უინური თვ ღები სოფელური ქცევით.
დატეხილი სიტუების ცაღცაღკეობა
რბაღდება მინის მზის გადაქცევით.
წინდა წინდის ჩხარა. შეძველე ურია.
უხადთულად ჩითუბი. უურძნობა. უაიზნი.
ქალ ღდას თუშანი სმიღეხისი მურთა.
ღაქები. სელადები. ტრვდა ქალაშანი.
ჩემი ქეთისი. ტურები. მარხები.
იწვის აზიურად, იწვის სიზმარევით.
მოხვეული ქუჩები ფერწასულ ფარსებით
წელზე ერტმებიან ქალაქს ქამარევით.

რაჟღერ გვეტაძე.

სკვორძნის ნაწიხვევი.

ა.

ტრიოლეთი.

ჩემს შვილს: რამაზს.

მცნობურის სახე შევიყვარე კეთილი, საზი,
და წრთელ ღოცვებით მას ვაუჯდრებ სიყვარულ რამაზს.
რომ უკვდავი ვყო ჩვენი გვარი — შიშინაჟს საზი.
მცნობურის სახე შევიყვარე კეთილი, საზი.
შვილის ადერსი დარდს მავიწყებს და როგორც ვაზი —
ვუჩვევი ხშირათ და ვუცინებ თუთრ სხეს დამაზს.
მცნობურის სახე შევიყვარე კეთილი, საზი,
და წრთელ ღოცვებით მას ვაუჯდრებ სიყვარულ რამაზს.

ბ.

Memento mori.

შენ თრთლი ისე სიტყვიში რგორც ხმარ ტანი.
მე სიყვარულით გოცმურდი სახე მადლიანს,
რადგან ზამთარმა დაძთაღეს ბედი, ბოსტანი.
და შენის ხელით მიმზადებდი სიფლავს მატლიანს.
როცა ასკილმა ფანჯარასთან თავი დანარა —
შენს ნაზ სახეზე აბორტელა ღიმი კეთილი
ჩემმა ღოცვებმა, შეკამჩნაუ, რომ გავახარა
და წასასკლავათ გამაღე კარი კეტლი.
ვფიქრობ: ვიყავი, არ ვიქნები... ვფითრდები ჯავრით —
როცა ხმა შესძინა უჩინარი, დადასტურების.
ინგრევა სახლა ქარასვან, ხახური უავრთ,
მამხების დამე. კატები და ჩხუბი ტურების.
როცა ვაგონებ ჩემს სიყვარულს — (რას ძვირფასია?)
შენი სიყვარულე არ მკვირვებს რომ იჩინება.
რადგან სიყვარ, სიკვდილი ცვლის შიდად ხასიათს,
ცოვაა შიშა... კატთა ხსოვნაც შიგ იმარნება,
არავის ვარ მადლიეთა, წუთის მხეყარავი.
და რას შოკვავები, აქარვება სახე ტელეთი —
(თუცა ჩემს სიკვდილს ვერ გაიგებს დიდხანს კვარავინ)
არვის შიტიროს, მე ამ ქვეყნათ ეველას ვემდურთ.

შალვა კარმელი.

მარტოობის მანძილან.

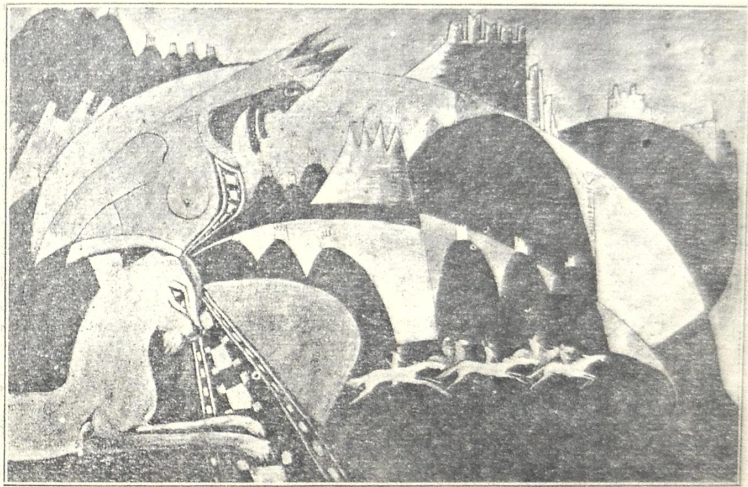
მეფის ქალი კაბარში.

დაღის დარბაზში მოაღვალა ღხინი მარადი.
დედოფალს შთარე ფანჯრებიდან ორეულს უღრის.
დაკრთის ლეილა ვარსკვლავებში ხაზ-ხარხარადი
და შუშმარაბეჩ სეფექაღნი დათოვილ ზუდრით.
შეჯიბრებაში მოთარეშეს ვხელავ პარიკებს.
ახლებს ქეიფს ბანაყანი მუჭოტრახობაზე.
ნაღლი ზარბაზი უომარბაზებს ათხარაიკებს,—
ხელს იწვევს და ზეიმობს შთვარის კაბარე!

შთვარლ მუხივასში ირავლებს მწეობრი კადრილი.
ჭურს აბრუებს სურხელებს ცხელ სიხარულის.
და მეფისქალი დედაებთივი და უკადრელი,—
როაკვს ღურვს ველთ მბრძანებელი მსუბუქ მარულის!
სარეულ ჩაუნებთ მოღანდაობს აშმარტავნებით.
ცაქერის ტალღები ეკასება შეკრდას ფეორდებს.
ოქროთვალ ქაშებს ამზეურებს ფეხს თავზუბით,—
როცა იტაცებს ჩემ ჳირითში ხაზ ხარდიორდებს!

ჟინაშლილ ქალებს აყოლია გუნდი კერშილი.
მოედვა დარბაზს: წვა, სიგიჟე, ხარბი დათრობა...
ტახტის ამაღა წუთს დარაჯობს თვალდატერშილი...
მაგრამ ანელებს გულავ თაკადებს მეფის ხათრობა!
ხეიდმეტ ზამბახათ დაიშალა თეთრი ფერხული.
მხოლოდ ერთ ზამბახს უტმანხუბა ფიქთა ხვანჯები...
ჩემი დემილი სსახლეში დღეს უხერხული,—
თორემ ბედას ლეილასთვის რომ ვიტახჯები!

მაღე მუტრიანო! მეფისქალი ზეიმს შორდებს!
ჩემ განშორების ახუკლეთ ჩანჯი—ჩაღანა.
მარკალიტები ჩვენს თვალეში ახოშორდება.
ურუ შისტერია დღეს ლეილას კარმადანს!
ბატონიშვილებს გახურებს დოდში ჩაღინი.
ახვინის ქარი გუღანთეურეთ ვერ ტავგატიებს.
იმელებს ველი სჯირითთად მინახაღინი,—
მივსდიოთ უვკლამ მეფისქალის ღანღურ ტრაციებს!..

ვლ. გულაშვილი.

XII-ტე საუკუნე.

ფოფულთფიურთ **თოლაბულისის** ქუჩის აღი
სარტყელი

ფასი სამი თვით—15 მან. ცალკე ნომერი 6 მან.

მისამართი—თბილისი, სას. ქუჩა: № 5.

„თოლაბულისის სარტყელის“ რედაქცია:

რედაქტორი: გრიგოლ ცეცხლაძე.

დაიბეჭდა და იყიდება
გალაქტიონ ტაბიძის
ლექსები.

ტ. II.

CRÄNE AUX
FLEURS ARTISTIQUES,
(1914—1919)

თიბათუეში გამოვა **ბ. ლომიძის** პირველი წიგნი:

„ეაბასები“, „ცვივი ხაფიუსი“, „საქართუელა“.

უიწაარსი

გალაკტიონ ტაბიძე	ანგელოზს ეჭირა ძრძელი პერგამენტი.
ივ. ყიფიანი	მარსული.
გრიგოლ ცეცხლაძე	გაქენებული მონუმენტი.
ლადო მაჭავარიანი	ქუთაისი.
შალვა კარმელი	მარგალიტის მანიაკიდან.
რაჟდენ გვეტაძე	საფირონის ნატეხები.
აკაკი ბერეკაშვილი	ცისკარი ფანჯარაში.

რედაქციები

ვლ. გუდიაშვილი	XII საუკუნე.
დავით კაკაბაძე	„ნახაზობა“.

რედაქტორი გრიგოლ ცეცხლაძე.

თ 711
1919

ფასი 6 მან.